

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

על ש"ק. והיה שם עד יום ג' אחרי השבת. וראה שהרב מתנהג עם החסידים שלו כדרך בעה"ב. ומדבר עמהם מעסקים שלהם. ומברך אותם שיצליחו בעסקיהם. ולא שמע שידבר עם אחד מהם מענין עבדות הבורא ית"ש. ואינו מתנהג כאביו ז"ל. שבעת הסב על ילחנו ביש"ק עם האורחים וגם בעת שנפטרו ממנו. דבר תמיד אליהם דברי תוכחה ומוסר. מעבודת הבורא ית"ש. ולכן לא הוטב בעיניו הדרך הזה של הרב מנישחיו. ונכנס אל הרב לקבל ממנו ברכת הפרידה. ויען שהיה שם הרבה אנשים. הלך הוא בבית אחת הנה ואחת הנה. ובתוך כך ראה אותו הרב. ורמו לו בידו שישב על הספה שעמדה שם. וכשנפטרו כל האנשים מלפני הרב. נגש בן הרב ג"כ לקבל ברכת הפרידה. אמר לו הרב. הנה מכל הדברים נוכל ללמוד עבדות הבורא ית"ש. ונראה זאת מן המקוה שבדורות הראשונים כשרצו לחמם את המקוה. הרתחו יורה גדולה עם מים ושפכו לתוך המקוה. ומזה נתחממה המקוה מעט. ובדורות האחרונים נתחכמו והעמידו מיחם (סאמאואר). בתוך המקוה. והבעירו בו אש לחמם את המקוה. ובדורותינו נתחכמו יותר. שמרתיחים יורה גדול עם מים בחדר אחר רחוק מן המקוה. וממשיכים את ההבל הרוחת ע"י צנור אל המקוה. ומזה נעשים מי המקוה רותחים מאוד. ומדבריו הק' הבין בו הרב מחעלם. שהרה"ק ידע את מחשבתו שחשב עליו באופן התנהגותו עם אנשיו. ונתיישרה עליו דעתו. זי"ע ועכ"א.

סיפור קל"ט

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר חדש

הרה"ק ר' יוסף ברוך הלוי מעי"ח. הנקרא. דער גוטער יוד מעי"ח. היה בימי עלומיו סוחר מנופקטורה (משיג' סחורה). פעם אחת נסע עם שותפו אברך א' מעי"ח לדאמבראווע. המה נסעו עם עגלה טעונה סחורה ביום ה' בערב מעי"ח. ויעברו את נהר הווייסעל וחשבו לבא בבקר לדאמבראווע. אך ע"י סבות שונות נתעכבו כל הלילה. ולא יכלו ליסע הלאה. ובבקר כשהיה עוד כשתי פרסאות לדאמבראווע. ניסר אופן אחד מן העגלה. ונשארו עומדים באמצע הדרך רחוק מאיזה כפר. והשמש נטתה כבר לערוב. ולקח הגוטער יוד ז"ל את חפציו וילך בזריזות רב

קסה

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

לבא אל איזה כפר לשבות שם בש"ק. ואת שותפו השאיר אצל העגלה. וילך כך בדאבון נפש מאוד. מיראה שלא יחלל ח"ו את השבת. ועלה בדרכו אל ראש הר אחד שהי' על הדרך. ויפגוש שם איזה יהודים סוחרים הכפרים. ושאל אותם. יהודים מאין אתם! ולאן תלכו! ויאמרו לו. מעיר דאמבראווע אנחנו. ואנחנו שבים עתה לבתינו על שבת קודש. וישאל אותם הלא הדרך רחוקה עוד מדאמבראווע. ואיך תוכלו לבא עוד שמה על ש"ק. ויענו היהודים. הלא דאמבראווע סמוך ונראה לעינינו. ותיכף כשנרד מההר אנחנו בדאמבראווע. וכן היה כשירדו מן ההר ראה לנגד עיניו את העיר. ויתפלא מאוד. וילך אל הרה"ק ר' יוסילי ז"ל ויקבלהו בסבר פנים יפות מאוד. ויאמר לו אל תדאג על השותף שלך עם הסחורה. כי הם יבאו הנה ביום ראשון בודאי. וישבות שמה שבתון. וישמח עמו מאוד. וחברו השותף תיקן את האופן של העגלה בכל האפשרי. ונסע בכבודות לאיזה כפר. וישבות שמה. ואחרי השבת. תיקן את העגלה. ויבא לעיר דאמבראווע ביום הראשון אחרי חצות היום. וימצא שם את חברו השותף. ויתמה מאוד. וישאלהו איפה היית בש"ק! ויאמר לו. הייתי ש"ק אצל הרב מפה. ויספר לו את כל הדבר. וכמעט שקפצה לו הארץ. ויתפלא השותף מאוד ויאמר הלא משם עד דאמבראווע היה עוד כשתי פרסאות. ובאיזה רגעים היית כבר על ההר. זה היה באמת קפיצת הדרך. ומעתה אם אתה איש כזה אינני רוצה עוד להיות עמך שותף בעסק. ולך נאה להיות עוסק בדרך של התורה ועבודת השם. ולא במסחרים ועסקים. זי"ע ועכ"א.

סיפור ק"מ

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר חדש

פעם אחת היה יום השוק בעיר דינוב. ויסעו כל הסוחרים עם סחורותיהם על השוק. והרב ז"ל נסע ג"כ עם הסחורה שלו. וכבואם הקימו את אהליהם. ויסדרו את הסחורות והרב ז"ל בבואו הלך אל אכסניא. ויצו ליתן לו טה. וישת ועישן את המקטרת (הלולקא) ויצא להכין עצמו לתפלת שחרית. אח"כ אמר את הסדר תהלים ומעמדות. והתפלל כמנהגו. ואכל אכילת שחרית במתון ובבטחון גדול. אח"כ הלך

קסו

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

אל השוק והעמיד את האהל. וסידר את סחורתו. והיום כבר רד. והסוחרים מבגי עירו שחקו ממנו מאוד. ויאמרו אליו. יאסעל! למה לך לשטוח את סחורתך. הלא היריד כבר חלף עבר. תסע בחזרה עם הסחורה. ישר לביתך. ויהי כמחריש. הסוחרים כבר מכרו כל הסחורה וקנו סחורות אחרות להביא למכור בעירם. והתחילו לטעון על העגלות. והרב ז"ל עומד אצל סחורתו בבטחון גדול. פתאום בא אדון גדול ויחפש לקנות סחורה. והם כראותם זאת אמרו. בר מזל הוא יאסעל שלנו! וכן היה האדון קנה אצלו כל סחורתו במקח טוב. והוא ז"ל עודנו עומד וממתין. והנה אדון אחר נסע עם סחורתו לביתו. וכשנסע מן העיר נשברה העגלה שלו. וירץ אל העיר ויבקש את הסוחרים שיקנו אצלו את סחורתו. כי קרה לו אסון בדרך. והשיבו את פניו ריקם. כי לא היה להם כסף מחמת שקנו כבר סחורה לביתם. ויאמרו. בר מזל הוא יאסעל שלנו. כי בטח יקנה את הסחורה מהאדון. וכן הי'. הרב ז"ל קנה את הסחורה אצל האדון בחצי המחיר ויעמוס על העגלה. וישב יצירו שמח וטוב לב. אז ראו בני עירו גודל צדקתו ובטחונו הגדול בד'. שהוא עד להפליא. ויכבדו אותו מיום ההוא והלאה. זי"ע ועכ"א.

סיפור קמ"א

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר חדש

שמעתי מזקן אחד. פעם אחת נסע ביחד עם הרב מעיר איוואנצק ז"ל לעיר חדש אל הגוטער יוד ז"ל. ובדרך שאל אותו. תמיהא גדולה היא ולפלא גדול יחשב. מדוע זה כל. צדיקי דורינו נוסעים תמיד אל הרב ז"ל לעי"ח. ויען הרב ויאמר לו. שמעתי מאנשים נאמנים מספרים. פעם אחת בעת שהרב ז"ל הי' עוד אברך רך בשנים. והי' עוסק במסחר. והי' נוסע תמיד להרה"ק מלובלין ז"ל. פעם אחת ישבו תלמידי הרבי ז"ל בביהמ"ד. וכל א' עבד עבודתו הק' בתורה ותפילה. בא פתאום הרבי לביהמ"ד. והלך בבית הגה והגה. ופניו בוערים כלפידים. ונהם בנעימה קדושה כדרכו בקודש. אח"כ עמד והביט עליהם. ונפל על כולם פחד גדול מאוד כשהלך והביט בפניהם. וכשהגיע לבן הרב מאור ושמש. אמר לו. הלא אותך אני מבקש. בא עמי בן ר' קלמושיל! ואלמדך דרך בעבודת

קסז

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

הבורא ית"ש. ונכנס עמו לחדר הרבי. ויסגור הדלת בעד שניהם. ושהה שם זמן רב. ויצא משם בפנים צהובות. ומאז אלו יחידי סגולה שמרו הדבר הזה בלבם ויחלקו לו כבוד ונוסעים אליו. כי יודעים הם. מסתמא קבל מרבו הק' דברים העומדים ברומו של עולם. ובאמת ראו הכל והבינו. כי מתוך פשטותו מוכיחים מעשיו על רוב היחודים שעשה בכל דבר. והיה הכל אצלו בהעלם והסתר. ובש"ק כשישב על שלחנו הטהור היה מנהגו תמיד לומר לפני היושבים. תורה מספר מאור ושמש. וכשהגיע לאיזה מקום שהיה שם ר"ת וס"ת. אמר לחסיד אחד ממקורביו. אריה! איך קוראים את זה (וויא מאכט דאס!) והתנהג עצמו בפשטות גדולה התפלל מתוך סידור פשוט. ובכל דרכיו התנהג עצמו כבעה"ב פשוט. והי' מנהגו שנתן בעצמו מזון לעופות שלו. והיה לו בזה ענין גדול. ומתוך פשטותו הכירו כולם את גודל קדושתו. זי"ע ועכי"א.

סיפור קמ"ב

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר חדש

בעירנו עיר חדש. היה דיין אחד ושמו ר' שלמה ז"ל. ואני הכרתי אותו. והיה לו אח אחד ושמו ר' שלום ז"ל. שהסתופף בצל קדושת הרה"ק ממאגילניצע. ז"ל. ואחרי פטירת רבו הק' בא לעי"ח לשואל עצה מאחיו לאיזה צדיק יסע. ויאמר לו אחיו. שמע לעצתי תישאר פה אצלי בש"ק. ונלך אל הרבי. כי אצלי הוא נחשב לצדיק גדול ונסתר במעשיו אפשר שגם אתה תקבלו עליך לרבי. ויחר אף אחיו עליו מאוד. ויצעק. מה תאמר! האם אחרי אש להבה כמו אדמו"ר זצ"ל. אקבל אותו עלי לרבי! אך ר' שלמה אמר לו. מה איכפת לך. אם תשאר פה על ש"ק ותלך לתהות על קנקנו. ומי יכריח אותך לקבל אותו עליך לרבי. והרבה עליו בדברים עד שהסכים להישאר על ש"ק. וילכו שניהם לבית מדרשו להתפלל. ובליל שבת כשפשט ר' שלום את ידו ורצה לקבל שלום מהרבי לא רצה הרבי ליתן לו שלום. וכן היה בש"ק בבקר. רצה ג"כ לקבל שלום. אך הרבי לא רצה. ובישבם בסעודה השלישית. נפל בלב ר' שלום הרהורי תשובה גדולים שלא היו לו מעולם. והבין שזה בא לו מקח קדושת הרבי. אז הביט בעינים אחרות על הרבי. ויהי כאשר הביט

קסח

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

ספר נפלאות

בעינא פקוחא ראה את כל מעשי הרבי שעושה בפשטות גדולה מלאים דבקות והתעמקות המוחין. ובמוצאי ש"ק נגש אל הרבי ביראה ופחד ונתן לו שלום. והרבי החזיר לו שלום. והתחזק עצמו וישאלהו. מדוע לא רצה הרבי להחזיר לי שלום אתמול בש"ק. ויען רבינו ויאמר לו. אתמול כשרצית ליתן לי שלום ראיתי שהשלום אצלך הוא רק משפה ולחוץ. והגך רחוק מאוד מן השלום. ואתה שלום. וביתך זהו לבך. אינו שלום עמי. ולכן לא רציתי להחזיר לך שלום. אך בעת סעודה שלישית הרגשתי שלבך נעשה עמי שלום. ואתה שלום וביתך עמי שלום. ולכן הגני משיב לך עליכם שלום! ויאמר ר' שלום. ב"ה כי מצאתי לי רבי כלבבי וכנפשי. ומאז נתקרב אליו. והיה דבוק אליו מאוד. והיה ירא וחרד לדבריו הקדושים. זי"ע ועכ"א.

פיפור קמ"ג

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר חדש

פעם אחת בא איש עשיר מגיישטעטיל הסמוכה לווארשא. למרחץ סאלעץ אצל עיר חדש לרחוץ במעיני התרופה שם. ואחרי עבור איזה שבועות באה אשתו לראות את שלום בעלה. ונחלשה פתאום מאוד. וכל הרופאים נתנו לה יאוש. והבעל בוכה ומתפלל לדי'. וזה היה בערב ש"ק. וכשעמד כך בחוץ בבכייה רבה. עברה עגלה עם חסידים שנסעו על ש"ק לעי"ח. וישאלו אותו מדוע אתה בוכה! ויספר להם את מר לבו. וינחמו אותו וידברו על לבו. שיסע עמהם אל הצדיק על ש"ק. ומבטיחים לו שאשתו תשיג רפואה. ולא הרפו ממנו בשום אופן. וישב אל העגלה ונסע עמהם לעי"ח והיה שם בש"ק. ובמוצאי ש"ק נכנס אל הרבי בבכייה גדולה. ויתן פתקא אל הרבי. ויבקשו שהרבי יתן לו רפואה עבור אשתו. ויאמר הרבי. האלקים אנכי! להחיותם מתים. ויצעק האיש צעקה גדולה ומרה. ויאמר. אנא איש האלקים! חוסו ורחמו על איש אומלל — ומטופל בבנים כמוני. ועל אשה אומללה שבאה לבקרני להודיע ממצב בריאותי ופתאום נחלשה ומחלחה אנושה. ואני נשבע שלא אזור מפה. אף אם רבינו יצוה להשליך אותי מפה. עד אשר אוושע בישועה וברפואה מן השמים. ויבך מרה. ויאמר הרבי למשמשו. ליתן לו את המקטרת (הלולקע)

קסט

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

הוצאה לאור

והעלה עשן רב מאוד. והתעמק מאוד בהתעמקות המוחין. אח"כ אמר למשמשו להביא לו מיין הנשאר מקידוש והבדלה. ונתן מעט יין בצלוחית ויתן לאיש הזה. ויצוהו. תיכף כשתבא הביתה. תפתח את פיה בחזקה ותן לה מן היין לתוך פיה. ובעז"ה תהיה לה רפואה. האיש מיהר ונסע לביתו. וכשבא לפני פתח הבית לא רצו להכניסו. כי רצו להשכיבה או על הארץ. ולא השגיח עליהם. ודחף עצמו ונכנס. ונגש אליה ויפתח את פיה בחזקה. ושפך היין לתוכו. וראה שהתחילה לבלוע את היין מעט מעט. עד אשר פקחה את עיניה ובימים מועטים הבריאה לגמרי בעז"ה. אח"כ נסעו שניהם לעי"ת. ורצו ליתן להרבי הרבה כסף. ולא רצה לקחת מידם. ויברכם בברכה והצלחה. עבר איזה זמן נסע הרה"ק ר' משה אבא ז"ל חתן הגוסער יוד מעי"ת לניישטעטיל. לרחוץ שם במרחץ הרפואה ויחפש לו שם אכסניה. ויקר מקרהו שהתאכסן בבית העשיר הנ"ל. ויתן לו שלום. וישאלהו מאין אתם. ויאמר מעיר חדש אנכי. וישאלהו משלום הרבי. ויאמר הנני חתן הרבי. ויספר זאת לאשתו. ועשו עצמם כמחריש. ויכבדו אותו בכבוד גדול מאוד. באכילה ושתייה ממש כסעודת שלמה בשעתו. והוא היה משתאה מאד ויאמר למשמשו, מי יודע כמה יעלו ההוצאות מסעודות הללו.

ויהי כשהכין עצמו אל הנסיעה קרא לבעה"ב ויבקש שיתן לו חשבון הוצאותיו וישלם לו. ויקרא בעה"ב את אשתו. ותאמר. מחתן הרבי שהיה אותי ממות לחיים. אקח כסף. והלוואי שהייתי יכולה להנות אתכם יותר מזה. ויספרו לו את כל הדברים. ויברכו כולם את שם ד'. ונסע משם בכבוד גדול מאוד. וכבואו לעי"ת. תיכף בעת קבלת שלום. אמר לו הרבי אמנם אכסניא טובה היה לך בניישטעטיל. והתנצל לפניו כי היה מוכרח לזה. כי לא היה יכול לסבול גדול הרחמנות מהאיש הזה. והיה מוכרח לצאת מגדרו כדי להמשיך רפואה וחיים לאשתו של העשיר הנ"ל. זי"ע ועכ"א.

סיפור קמ"ד

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זי"ל מעיר חדש

שמעתי. פעם אחת שבתו אצלו כמה צדיקים בשבת ק'. וביום ראשון צוה לרתום את המרכבה. ונסע עם הצדיקים לטייל ע"פ השדה.

קע

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

ויסעו אחריהם כמה עגלות עם חסידים ובהיותם באמצע הדרך. פתאום נתקדדו השמים בעבים שחורים מאוד. ונבהלו העולם מאוד. כי היה רחוק מן העיר ורחוק מאיזה כפר. ואנה יכנסו מפני הרוח והגשם. פתאום צוה הרב ז"ל לעמוד. וצוה שכל העגלות יעמדו פה אצל מרכבתו. ויראה במקלו. ויאמר. פה סביב סביב ילך הגשם ולא עלינו. והיה לאות! כי היה כן. ממרחק ידוע סביב להם. ירד גשם יסוף גדול. וברקים ורעמים גוראים. ובמקום עמידתם לא ירד אף טיפה אחת גשם. וכשפסק הגשם יבו כולם העירה. זי"ע ועכ"א.

סיפור קמ"ה

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר חרש

שמעתי מדודי ר' יחיאל דוד ז"ל. שהיה הגבאי של הרה"ק ז"ל. פעם אחת היה הגוטער יוד ז"ל בסאנץ. אצל הרה"ק ר' חיים סאנזער זצ"ל. ובליל שבת ק' יסבו שניהם ע"י השלחו הסהור וידברו מענינים שונים. ויספר איך עברה עליו הנסיעה. ואיך עבר את נהר הווייכסעל. וכדומה. והיה אחרי ברכת המזון. כשהלך הרה"ק ז"ל אל האכסניא שלו לזהו הסאנזער ז"ל. וידברו שמה מהרבה ענינים. ולבסוף אמר הרב הק' מעי"ח בזה"ל. סאנזער רב! אתם הנכם מלאך ושרף. אינכם צריכים לאכילה ושתייה ואינכם צריכים לישן. אבל אני הנני בעה"ב פשוט. וצריך אני לישן כדי שאוכל לקום במוח בהיר וצח לעבודת ה'". וכששמע הסאנזער זאת אמר לו. שבת שלום (א גוטען שבת)! וילך משם. ויע"ה הרה"ק הכנות לקריאת שמע על המטה. ובעוד הוא עושה הנה והנה. והנה נפתחה הדלת והסאנזער נכנס. ויאמך טוב שאינכם ישנים עוד. וידברו עוד שניהם בחביבות רב זמן ארוך. ולבסוף אמר הרה"ק מעי"ח עוד הפעם. סאנזער רב! אתם מלאך. אתם שרף. אתם יכולים להיות ער שלשה ימים ושלשה לילות. ואני הנני בשר ודם. ובלא שינה אי אפשר לי להתקיים. ותיכף אמר לו הסאנזער. שבת שלום (א גוטען שבת)! והלך משם. ויאמר הרה"ק אל הגבאי שלו. הוא דודי הנ"ל. יחיאל דוד! סגור הדלת. כי הוא לא ייעף ולא ייגע. ויכול ללכת כל הלילה. ובטח יבא עוד הפעם. ואנכי הנני צריך באמת לישן קצת. ויעש כן ויסגור הדלת. ואחרי איזה רגעים בא

הסאנדזער עוד הפעם וימשוך בדלת. וירא כי היא סגורה. ויפן וילך משם לביתו. ויאמר אל החסידים שהלכו עמו. איך יכולים להפרד אף רגע מיהודי קדוש כזה. זי"ע ועכי"א.

סיפור קמ"ו

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר חדש

שמעתי מהרה"ק ר' אלטר מוואלברום זצ"ל. ששמע בעצמו מהגוטער יוד ז"ל. שאמר בהיותי כבן שש שנים. היו צייתים אותי בשמים. יותר מעכשיו בזמן הזקנה שלי. ובאמת זה היה ג"כ מפשטותו הגדולה. שעשה עצמו כאין וכאפס. שאיננו עכשיו כלום. ובאמת היה מוסיף והולך בכל יום בקדושתו. ודבריו פעלו מאוד. והיה בבחינת צדיק גוזר והקב"ה מקיים. פעם אחת שבתו אצלו בש"ק. הרה"ק ר' שלמה זצ"ל מראדומסק ור' אלעזר ז"ל מקאזניץ. ר' נתן דוד משידלובצי זצ"ל. ועוד צדיקים. וביום ראשון נסע עמהם לטייל ע"פ הצדה. ויהי בנסעם. והנה איש יהודי מאיזה כפר השליך עצמו לפני מרכבת הרב. ותעמוד המרכבה. וישאל הרה"ק. מה שמה מהחדשות! ויגש היהודי. ויספר בבכיה גדולה לפני הרה"ק. שהאדון מהכפר רוצה לדחות אותו ממקומו. וצעק ובכה מאוד. לאן אלך עם ב"ב הילדים הקטנים שלי. ויפן הרה"ק אל הצדיקים שנסעו עמו. ויאמר! ובכן אדכו"רים (נא רעבילעד)! מדוע אתם מחשים! ראו לעשות טובה ליהודי זה. ויאמר הרה"ק מקאזניץ ז"ל. אנכי אינני רבי. אני יהודי פשוט. וכן אמרו כולם. ויאמר הרה"ק. בזה"ל. כן כל החבילה מונחת עלי (יא! דאס גאנצע פעקיל ליגט אויף מיר)! ויספר להם כי אצל הסבא קדישא מראדשיץ זצ"ל. היה ג"כ מעשה כזו. ויקח הס"ק את מקלו. ובעת סיפורו לקח גם הוא ז"ל את מקלו בידו. ויאמר להם. ראו! הסבא קדישא לקח את מקלו בידו באופן כזה שמשך אותו כמו רובה. וצעק בקול. פוי! אך אנחנו אין בכחינו לעשות זאת. רק להראות מה שעשה ואיך עשה. זה אנחנו יכולים. והיהודי עודנו עומד ובוכה ומתחנן לפני הרה"ק שירחם עליו. ויאמר הרה"ק מראדומסק ז"ל אל היהודי. שוטה! מדוע אתה עומד. לך לביתך כי כבר גושעת. וילך היהודי לביתו. וכבואו שמע שהאדון ירה כדור מות ברובהו אל ראשו. ומת לפני איזה זמן. וישמח היהודי מאוד. זי"ע.

קעב

סיפור קמ"ז

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר הדיש

שמעתי מחמי ר' יצחק קינריס ז"ל. בעת שבנו הגדול היה צריך לעמוד אל הצבא (הפריזיוו). היה מר לו מאוד. ובמוצאי יו"ט של הג הסוכות הלך עם בנו לעי"ח. וילכו כל הלילה. ובבקר באו שמה. ויבאו אל החדר הגדול. וימצאו שם כבר הרבה אנשים שהיו מחכים לפתיחת הדלת מחדר הקטן של הרב ז"ל. פתאום נפתחה הדלת. וראו את הרה"ק שהיה מלוכש בטלית קטן ארוך. ומצנפת על ראשו. ונדחקו כל האנשים אל הדלת. ורצו להכנס. ויתן עליהם בקולו. מה זאת! האם לייסן אינכם מניחים אותי! מה אתם רוצים ממני. לכו לחיים ולשלום! אינני רבי! אינני רבי! וחמי נדחק עצמו וקרב אליו. ויספר לפניו את כל לבו. ויצעק הרב ז"ל עליו. מה אתה רוצה ממני! ואחז אותו בבגדו ונתן לו דחיפה בכח גדול. וישליכו מחדרו. וצעק לך לחיים ולשלום! ומכח הדחיפה העצומה נפל על האנשים שעמדו אחריו. וכמעט שנפל על הארץ. וילך משם במר נפש מאוד אל האכסניה. וישאלהו בעל האכסניה. מדוע אתם בוכים! ויספר לו את כל הדבר. ושהרבי דחף אותו מחדרו. ועכשיו אינו יודע מה לעשות. ויאמר לו בעל האכסניה. ע"ז אתם בוכים! אני אומר לכם על דיברתי. כי כבר נושעתם. ותסעו לחיים ולשלום. וכן היה. כאשר בנו עמד על המבחן. אמר הרופא (הדוקטער). גם זה המקל יכול להיות איש צבא! ודחפוהו משם. זכותן יגן עלינו ועכ"א.

סיפור קמ"ח

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר הדיש

שמעתי מהרה"ק מוואלברום זצ"ל. שאמר כי הגוטער יוד ז"ל. הי' בקי באורח חיים בעל פה עם הלשון. רק שהעלים וכיסה את הדבר ועשה עצמו כאיש פשוט. פעם אחת היה הרה"ק מוואלברום בסאנדץ. אצל הרה"ק זצ"ל. והיה שמה אז ג"כ הגוטער יוד מעי"ח. ועוד צדיקים. ועשה סעודה לכבודם. והוא ז"ל היה עוד אברך. ועמד אחורי הכסא של הרה"ק מסאגץ.

קעג

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

ובאמצע הסעודה שמע שהגוטער יוד אמר אל הרה"ק מסאנץ. בזה"ל. סאנזער רב! אתם הגאון והפוסק הגדול. אשאל אתכם שתאמרו לי לדינא את האמת הברורה אם כעת בזמן הזה אנחנו ערבים עוד לרשעים! והשליך הסאנזער ז"ל את ראשו לאחוריו. ועשה תנועות גדולות ופניו היו פני להבים. וארך הדבר כחצי שעה. אח"כ הקיץ כאיש אשר יעור משנתו. ונח איזה רגעים. ויאמר אל הרה"ק מעי"ח ז"ל. חפשתי עתה בכל ש"ס בבלי וירושלמי. ובכל הפוסקים ראשונים ואחרונים. ומצאתי לדין ברור אמת וצדק. כי פסקה עתה הערבות. ואין אנו ערבים למעשי הרשעים עכשיו. וישמח הגוטער יוד מאוד. ויצו להביא צל חשבוננו חצי סיר (טאפ) מי-דבש. ושתו יחדיו לחיים עם כל החסידים שהיו שם. וגם הרה"ק מוואלברום שתה ג"כ. ושמחו מאוד. זי"ע ועכי"א.

סיפור קמ"ט

מהרה"ק ר' יוסף ברוך זצ"ל מעיר חדש

בעיר חמעלניק גר איש אחד מעיר חדש. וקנה לו שם בית. ומחמת שהיה בן עירו של הגוטער יוד ז"ל. היה נוסע לפרקים אליו. וחתנו נסע לצדיק אחר. פעם אחת אירע שחמותו נחלשה מאוד ר"ל. ויקרא את חתנו ויאמר לו. אתה רואה שחמותך עכשיו בסכנה. ואינני יכול לעזבה. לכן תיסע אתה לעי"ח. ותזכירה לפני הרה"ק שיתפלל בעדה. וכשמוע חתנו זאת הלך אל השטיבעל שלו ושאל את החסידים מה לעשות. והם אמרו לו שיסע. בשביל ג' דברים. א'. חמותו היא בסכנה. ב'. שמחויב לכבד את חמיו. ג'. שיראה את התנהגות הרה"ק. ושמע לקולם. ונסע לעי"ח על ש"ק. ויהי כבואו בעש"ק לעי"ח. הלך אל הרבי לקבל שלום. ויבא אל החדר החצון של הרב. ראה איש אחד הולך בגופיה קצרה (בקורץ לאבעל). ומצנפת על ראשו כבעה"ב. ומשגיח וצוה את משרתיו ושואל אותם כמה מדות שעועית (באבעליך) מבשלים בקדרה. וכמה חלות אפו. כמה ליטרות דגים מבשלים. וכעס עליהם למה הכינותם הרבה לרוב. הלא לא באו עולם גדול. והנה איש א' בא והביא סל עם דגים. וצעק עליו לך עם הדגים שלך. כבר יש לי דגים על ש"ק. והאברך הזה חשב כי זהו המשמש של הרבי. ויגש אליו. ויאמר. בקשתי מאוד מכם להכניסני אל הרבי לקבל

קצד

ספורי נפלאות מגדולי ישראל

אוצר החכמה

י"לום ממנו. ויען. פה אין צריכים לבקש את הרבי. הנה הוא עומד לפניך. ויושט לו את ידו—ויאמר שלום עליכם! וכשמוע האברך שזהו הרבי. נתבלבל מאוד. ואמר בלבנו—הזה הוא רבי! והלך משם לבקש עגלה ליסע בהורה לביתו. ולדאבון לבו לא מצא שום עגלה. והיה מוכרח להשאיר שם על י"ק אצל הרבי. והלך אל בית מדרשו. ובנטות היום התפללו מנהה וקבלת שבת והרה"ק התפלל מתוך סידור פשוט כבעה"ב. ואחרי התפלה אמר שלום עליכם. ועשה קידוש ואכל סעודת ליל שבת ובירך ברהמ"ז. ואח"כ דבר עם מקורביו וסיפר להם מעשה. והלך לישון. האברך הלך לישון בפחי נפש. ואמר לעצמו כך צריך להיות התנהגות של רבי! ובבקר בעת סעודת שחרית של שבת. צוה שיביאו לו את ספר מאור ושמש. מאביו הרה"ק ז"ל. ויאמר מתוכו תורה מפרשת השבוע. ובהרבה מקומות שאל את ר' אריה ז"ל. אריה איך קוראים את זה. (וויא מאכט דאס)! ושרו זמירות ובירך ברהמ"ז. וכן היה בסעודה שלישית. ולערב אחרי עשיית הבדלה עישן את המקטרת (הלולקא) וישב עצמו על הכסא לקבל את הפתקאות כנהוג. וליפטור את העולם. והאברך כתב לו ג"כ פתקא. ונכנס פנימה אל הקדש. והניח את הפתקא עם פדיון. ולקח ז"ל את הפתקא והביט בה. והניחה על השלחן. ואמר אל האברך. חז"ל אמרו ביתו זו אשתו. א"כ יכול להיות להיפוך אשתו זו ביתו. האברך לא הבין כלל את דבריו הק'. ויפטרוהו לחיים ולשלום. ובבקר נסע תיכף לביתו. וכבואו סמוך לבית חותנו. ראה הרבה אנשים עומדים שם. חשב בדעתו שבודאי מתה חמותו והאנשים נתאספו אל ההלויה. וקפץ מהעגלה וירץ שמה. ושאל אותם. מדוע אתם עומדים כאן! ויאמר לו. האם לא היית פה! הלא פתאום נפל הכותל של בית חותנך. וזהו פלא גדול. כי הבית חזק מאוד. ועוד פלא יש. שחמותך נתרפאה כליל אחרי נפילת הכותל. ושאל אותם מתי היה זה. ויאמרו לו. זה היה אתמול בלילה אחרי ההבדלה. ויען האברך. ויאמר. עכשיו אני מבין את דברי הרה"ק שאמר. ביתו זו אשתו. ויכולים להפוך. אשתו זו ביתו. ויספר להם שהרה"ק עשה אתמול בלילה את החליפין שנפל כותל הבית. והעקרת הבית ניצלה עי"ז ונתרפאה. זי"ע ועכ"א.